

8 Februarie- Sf. Josephine Bakhita

Ziua Internațională de Rugăciune împotriva Traficului de Persoane

Rugăciunea Credincioșilor

Preotul:

Să ne rugăm pentru victimele traficului de persoane și ale exploatarea copilului, pentru cei care ajuta la salvarea și reabilitarea lor, pentru cei care îi exploatează și pentru noi înșine

Te rugăm, ascultă-ne!

Ne rugăm pentru cei prinși în captivitate, obligați să muncească în condiții inumane, pentru fetele și mamele obligate la prostituție, pentru copiii exploatați de proprii părinți, de rude sau de cunoscuți, ca toți să fie eliberați. **R**

Ne rugăm pentru supraviețuitori, pentru ca ei să își redobândească integritatea fizică, spirituală și emoțională. **R**

Ne rugăm pentru cei care luptă împotriva traficului de persoane, pentru cei care se îngrijesc de victime, pentru cei care desfășoară activități de prevenire și pentru cei implicați în prinderea traficantilor. Să ne rugăm pentru siguranța și binele lor. **R**

Ne rugăm pentru toții copiii, tinerii și adulții care sunt țintele abuzatorilor sau al traficantilor. Să ne rugăm pentru protecția lor . **R**

Ne rugăm pentru părinții ai căror copii au fost răpiți, exploatați sau uciși de traficanți, pentru ca ei să poată da sens suferinței și să aibă tăria de a merge mai departe. **R**

Ne rugăm pentru traficanți, pentru cei care înlesnesc traficul de persoane și pentru cei care le cumpără serviciile. Ne rugăm pentru răscumpărarea și vindecarea lor . **R**

Ne rugăm pentru Biserică, pentru ca noi toți să fim mai bine informați despre exploatarea și sclavia semenilor nostri ca să putem răspunde cu compasiune și hotărâre celor aflați în nevoie. **R**

Preotul:

Dumnezeul dreptății și al milostivirii privește cu îndurare la victimele traficului de persoane, copii și adulți. Dă-ne curajul și înțelepciunea de a învinge nedreptatea, ca să nu ne lăsăm copleșiți de suferința celor din mijlocul nostru ci să fim mereu încredințați de prezența ta în tot ceea ce facem.

Îți cerem toate acestea în numele celui care a cunoscut suferința în propriul trup, Isus Cristos, Domnul nostru, Amin!

Sfânta Iosefina Bakhita

8 februarie (calendarul latin)

Iosefina Bakhita s-a născut în Sudan, în 1869, și a murit în Schio (Vicenza), în 1947. Această floare a Africii, care a trăit experiența răpirii și a sclaviei, a înflorit în mod minunat în Italia, răspunzând harului lui Dumnezeu în cadrul Congregației Fiicelor Carității.

În Schio, unde ea a trăit timp de mulți ani, toți o numesc încă "Maica noastră neagră". Providența divină a condus-o pe această sclavă sudaneză prin nenumărate și greu de descris suferințe. Bakhita nu este numele ei adevărat, primit de la părinți. Groaza și teribilele experiențe prin care a trecut au făcut să își uite numele, fiind numită Bakhita, adică "noroc" de către răpitorii ei. Vândută și revândută în piețele din El Obeid și Khartoum, ea a trăit momente umilitoare și dureroase, atât din punct de vedere fizic cât și moral.

Ajunsă în capitala Sudanului, Bakhita a fost preluată de un consul Italian. În reședința consulară, Bakhita a trăit momente de pace, căldură și bucurie, dar cu nostalgie după propria familie, pe care probabil o pierduse pentru totdeauna. Contextul politic l-a determinat pe consul să părăsească țara și să se întoarcă în Italia. Bakhita i-a cerut să meargă cu el și cu un prieten de-al său, un anume domn Augusto Michieli.

La sosirea în Genova, Italia, consulul, la cererea soției lui Michieli, le-a lăsat-o lor pe Bakhita. Ea și-a urmat noua "familie" în Zianigo, lângă Mirano Veneto. Când s-a născut Mimmina, Bakhita a devenit doica și prietena ei. Cumpărarea unui mare hotel în Suakin, pe malul Mării Roșii, a obligat-o pe doamna Michieli să se mute acolo, pentru a-și ajuta soțul. Mimmina și Bakhita au fost încredințate Surorilor Canossiene ale Institutului Catecumenilor din Veneția. Aici Bakhita a auzit despre Dumnezeu, pe care îl experimentase în inima ei, fără să știe Cine era, încă din copilărie. "Privind la soare, la lună și la stele, îmi spuneam: Cine poate fi Maestrul care a făcut aceste lucruri minunate? Și simțeam mare dorință de a-l vedea, de a-l cunoaște, de a-i mulțumi."

După câteva luni petrecute în Institut, Bakhita a primit sacramentele inițierii creștine și a primit un nou nume: Iosefina. Era 9 ianuarie 1890.

Întoarsă în Italia, doamna Michieli a mers să își ia fata și pe Bakhita, dar aceasta i-a cerut ferm și cu curaj să fie lăsată cu surorile canossiene, să îi slujească lui Dumnezeu, care îi arătase atâtea dovezi ale iubirii Sale. Tânăra africană împlinise vârsta de la care, conform legislației italiene, nu mai era sclavă, astfel că a rămas unde a dorit.

Și-a urmat chemarea de a intra în Institutul Sf. Magdalena din Canossa. La 8 decembrie 1896, Iosefina Bakhita s-a consacrat pentru totdeauna lui Dumnezeu. Timp de 50 de ani, această umilă Fiică a Carității a trăit în comunitatea din Schio, susținând diferite activități: în bucătărie, ca croitoreasă, dar și ca portar.

Umilința ei și zâmbetul constant au câștigat inimile locuitorilor. Surorile din comunitate o stimau pentru stilul ei natural, pentru bunătatea ei nelimitată și pentru dorința profundă nutrită de ea de a-l face cunoscut pe Domnul. "Fii bun, iubește-l pe Domnul, roagă-te pentru cei care nu îl cunosc. Ce mare har este să îl cunoști pe Dumnezeu!" spunea ea.

Odată cu trecerea timpului, au venit anii de boală. Ea a continuat însă să dea mărturie de credință, de bunătate și de speranță creștină. Celor care o întrebau cum se simte, ea le răspundea: "Așa după cum dorește Stăpânul".

Sursa: www.vatican.va

